

РЕШЕНИЕ

№ 1145

гр. София, 23.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 66 състав,
в публично заседание на 01.02.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елка Атанасова

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **6644** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване (КСО).

Образувано е по жалба на М. Б. М., с адрес [населено място], жк Д., [жилищен адрес] срещу Решение № 1040 - 21 - 567 от 04.06.2021 г. на Директора на ТП на НОИ - С. град, с което е отхвърлена жалба вх. № 1012 - 21 -746 от 26.05.2021г., като неоснователна и са потвърдени Разпореждания № 212-00-6513-3 от 21.04.2021г., на ръководителя на осигуряването за безработица и Разпореждания № 212-00-6513- 4 от 21.04.2021г. на ръководителя на осигуряването за безработица, като правилни и законосъобразни.

Решението се обжалва като незаконосъобразно, неоснователно и немотивирано, като се иска неговата отмяна, както и отмяна на потвърдените с него разпореждания. Наведени са доводи, че в обжалваното решение липсват каквито и да било фактически аргументи, мотиви и обстоятелства, сочещи липсата на търговска дейност на дружеството работодател. Поддържа се, че физическото лице, подлежащо на осигуряване, няма контрол по отношение действията на работодателя си, поради което не следва да понася правни последици вместо юридическото лице. Иска се отмяна на решението и присъждане на направените разноски.

В хода на съдебното производство, жалбоподателят редовно призован, не се явява и не се представлява.

Ответникът по жалбата-Директора на ТП на НОИ – С. град - редовно призован, се

представлява от юрисконсулт П., която оспорва жалбата и моли същата да се отхвърли като недоказана и неоснователна, а процесното решение да бъде потвърдено. Представя подробни писмени бележки и претендира заплащане на юрисконсултско възнаграждение в максимален размер, предвид правната и фактическа сложност на делото.

Административен съд – София град, като взе предвид становищата на страните и на основание чл. 168, ал. 1 от АПК, въз основа на събраните по делото доказателства, провери законосъобразността на оспорения акт на всички основания по чл. 146 от АПК, намира следното:

Жалбата е подадена от лице по чл. 147, ал. 1 от АПК, за което оспореният административен акт създава задължения, при спазване на срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, във вр. с чл. 118, ал. 1 от КСО, срещу подлежащо на съдебен контрол на основание чл. 118, ал. 1 от КСО Решение на Директора на ТП на НОИ–С. град, поради което е процесуално допустима.

Установява се от фактическа страна, че със Заявление вх.№ 212-00-6513-1 от 01.11.2017 г. жалбоподателят е отправил искане за отпускане на парично обезщетение за безработица /ПОБ/ по чл. 54а от КСО. Към заявлението е приложено копие от заповед за прекратяване на трудовото му правоотношение, на основание чл.328, ал.1, т.2 от Кодекса на труда /КТ/ със „С. К. И ЛОГИСТИКА”, Е., ЕИК[ЕИК], считано от 25.08.2017 г. (л.76).

С разпореждане № 212 - 00 - 6513 - 1 от 14.11.2017 г. /л.71/, на основание чл. 54ж, ал. 1 и във връзка с чл. 54а, ал. 1, чл. 54б, ал. 1 и чл. 54в, ал. 1 от КСО на жалбоподателя е отпуснато парично обезщетение за безработица, считано от 25.08.2017 г. до 24.12.2017 г., в размер на 25,38 лв. дневно. С разпореждане № 212 - 00 - 6513 - 2 от 14.11.2017 г. /л.70/, на основание чл. 54ж, ал. 1 и във връзка с чл.54г, ал.1 и ал.3 от КСО е спряно изплащането на отпуснатото с разпореждане № 212 - 00 - 6513 - 1 от 14.11.2017г. парично обезщетение за безработица на М., считано от 25.08.2017г и е възобновено изплащането на парично обезщетение за безработица за периода от 25.09.2017г. до 24.01.2018г. в размер на 25.38 лв. дневно, с мотиви: получаване на обезщетение за оставане без работа на основание чл.222, ал.1 от КТ, за периода от 25.08.2017г. до 24.09.2017г.

Във връзка с проверка по спазването на осигурителното законодателство е осъществен контрол по разходите на държавното обществено осигуряване на осигурителя „С. К. И ЛОГИСТИКА”, Е.[ЕИК], приключила с Констативен протокол № КВ – 5-21-00820643/06.10.2020г. В хода на проверката, от данни от Търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел /ТРРЮЛНЦ/ е установено, че дружеството осигурител е регистрирано на 12.06.2008г., с едноличен собственик и управител С. Б.. На 08.12.2011г. в ТРРЮЛНЦ за едноличен собственик и управител на дружеството е вписан С. Г.. На 06.11.2012г. в ТРРЮЛНЦ за едноличен собственик и управител на дружеството е вписан М. Б. М.. На 05.08.2014г. в ТРРЮЛНЦ е вписана последната промяна в собствеността на дружеството - за едноличен собственик и управител е вписан П. С. С..

Със Заповед № ЗР-5-21-675759/08.11.2019г. на Ръководителя на контрола по разходите на ДОО в ТП на НОИ –С. град е възложено на контролните органи извършване на ревизия по разходите на ДОО на дружество „С. К. И ЛОГИСТИКА”, Е.[ЕИК]. Установено е, че за периода от 12.06.2008г. до 31.08.2020г., от страна на дружеството са подавани данни, на основание чл. 5, ал.4 от КСО, за 21 лица с 25

договора. Дължимите осигурителни вноски за ДОО за работещите по трудови правоотношения по данни от Декларация обр.№ 1, за периода от месец 04.2013г. до месец 02.2020г., са в общ размер 89 818,84лв., като липсвали данни за преведени осигурителни вноски за ДОО за посочения период. Подадените данни от осигурителя били включени в базата за определяне на паричните обезщетения за временна неработоспособност, трудоустрояване, бременност и раждане, и за отглеждане на малко дете, и помощите от държавното обществено осигуряване.

Със Заповед № ЗР-5-21-00745428/13.04.2020г. на Ръководителя на контрола по разходите на ДОО в ТП на НОИ С. град е възложено на контролните органи извършване на проверка по разходите на ДОО на дружеството [фирма], ЕИК[ЕИК].

С Писмо изх.№ 1043-21-1314#3/23.04.2020г. от ИА „Главна инспекция по труда” е поискано извършване на проверка по компетентност.

С отговор вх.№ Ц1030-21-411/09.06.2020г. Дирекция „Инспекция по труда” уведомява, че не е осъществен контакт с управителя на дружеството или лице, което да го представлява, предвид което е поискано съдействие от НАП.

С писмо изх.№ 1043-21-1314#4/23.04.2020г.от ТД на НАП –С. град е изискана проверка по компетентност. От постъпилата с писмо вх.№ 1043-21-1314#9/02.06.2020г. информация от ТД на НАП –С. град се установява, че има данни за подадени от дружеството ГДД по чл.92 от ЗКПО, с декларирани приходи и разходи за 2012 до 2013г., има данни за регистрирано фискално устройство с отчетени обороти за периода от 28.12.2012г. до 19.05.2014г., като след тази дата няма отчетени обороти. Данните по реда на чл.5, ал.4 от КСО са подавани с КЕП от упълномощено лице М. Б. М.. Съгласно отговора на НАП, дружеството няма никакви приходи и разходи от месец 06.2014г. до месец 06.2020г., респективно няма търговска дейност.

На основание чл.108, ал.2 от КСО във вр. с чл. 44-46 от АПК, от контролните органи при ТД на НОИ С. град са изпратени задължителни предписания /ЗП/ до всички лица, за които има подадени данни за трудови правоотношения, с искане за предоставяне на сведения относно трудовата им дейност в [фирма], ЕИК[ЕИК]. На жалбоподателят М. са изпратени ЗП № ЗД-1-21-00763180/03.06.2020г., връчени му на 05.07.2020г. По електронната поща същият е изпратило сканиран трудов договор № 7/23.11.2016г., заповед за прекратяване № 4/25.07.2017г., трудов договор № 9/26..01.2018г., заповед № 5/16.06.2020г. УП-2 № 6/26.07.2017г. и УП-2 №013/17.06.2020г. На електронната поща на М. е изпратена декларация за деклариране на факти и обстоятелства относно трудовата му дейност в дружеството [фирма], ЕИК[ЕИК], но жалбоподателя не е върнал същата, което бездействие административния орган е приел за отказ от изясняване, както и че лицето не е полагало труд.

Извършена е проверка в информационната система на НОИ за лицето М. Б. М., въз основа на която е установено, че за него има подадено уведомление по чл.62 от КТ за сключен трудов договор, считано от 23.11.2016г. на длъжност „Мениджър проучване на пазари” и считано от 26.01.2018г. на длъжност „Анализатор проучване на пазари” с осигурителен доход както следва: за 2014г.-2016г.-1500 лв., за 2017г.-2000лв, за 2018г.-2500 лв. и за 2019г-3000лв.

С оглед резултата от извършената проверка, както и от извършените проверки от НАП и ИА „ГИТ“, както и от декларираното от лицето, от административния орган е заключено, че дружеството не е извършвало стопанска и търговска дейност за периода от м.06.2014г. до м.06.2020г., предвид, че не са представени документи за постъпили

приходи, обуславящи изплащане на трудови възнаграждения на лицата, за които са подадени данни по чл.5, ал.4 от КСО с висок осигурителен доход, както и не са представени документи за същите за придобита квалификация, от която да е видно, че могат да изпълняват висококвалифицираните длъжности, при липсата на регистрирани обекти и фискални устройства на дружеството. Не са представени за проверка и първични документи - ведомости за заплати, трудови договори, заповеди за прекратяване на трудово правоотношение и други разходооправдателни документи, от които да се изясни има ли действително възникнало трудово правоотношение за лицата, начислени и изплатени ли са брутните трудови възнаграждения в размерите, в които са подадени данните по чл.5, ал.4, т.1 от КСО за периода от м.06.2014г. до м.06.2020г., които е следвало да бъдат представени от [фирма], ЕИК[ЕИК]. Административния орган е посочил, че липсват безспорни доказателства дали на лицата въобще са изплащани възнаграждения, поради обстоятелствата, че не са се явили да дадат своите писмени обяснения по реда на чл.44-46 АПК, поради което е направил извода, че данните, подадени по реда на чл.5, ал.4 от КСО за посочения период, са подавани с цел материално облагодетелстване на лицата с подадени уведомявания по чл.62 от КТ, чрез [фирма], ЕИК[ЕИК].

В резултат на гореизложеното, на осигурителя [фирма], ЕИК[ЕИК], на основание чл.108, ал.1, т.3 от КСО са издадени задължителни предписания № ЗД-1-21-00821428/07.10.2020г. за заличаване на подадените данни за осигурителен стаж и осигурителен доход в регистъра на осигурените лица за периода от месец юни 2014г. до месец юни 2020г., в това число и за жалбоподателя М. Б. М..

След изтичане на срока за изпълнение на влезлите в сила задължителни предписания, са предприети действия от НОИ за служебно заличаване на данните по чл.5, ал.4 от КСО по реда на чл. 4, ал.10, т.4 от Наредба № Н - 13 от 17.12.2019г. на Министъра на финансите за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица, като подадените от дружеството [фирма] данни по чл.5, ал. 4 от КСО за лицата, работили по трудови правоотношения за периода от месец юни 2014г. до месец юни 2020г. включително, са заличени.

Предвид заличените данни по чл.5, ал.4 от КСО, с обжалваното Разпореждане № 212-00-6513-3 от 21.04.2021г. на ръководител на осигуряването за безработица е отменено разпореждането № 212-00-6513-1/14.11.2017г. за отпускане на парично обезпечение за безработица /ПОБ/ и с обжалваното Разпореждане № 212-00-6513-4 от 21.04.2021г. на ръководител на осигуряването за безработица е разпореден отказ за отпускане на ПОБ.

Разпореждане № 212-00-6513-3 от 21.04.2021г. на ръководител на осигуряването за безработица и Разпореждане № 212-00-6513-4 от 21.04.2021г. на ръководител на осигуряването за безработица са оспорени по административен ред от М. Б. М. пред директора на ТП на НОИ С. град с жалба вх. № 1012-21-746 от 26.05.2021г. С решение № 1040-21-567/04.06.2021г. директора на ТП на НОИ С. град е отхвърлил жалбата на М. като неоснователна и е потвърдил обжалваните разпореждания като правилни и законосъобразни.

В хода на съдебното производство са приети като доказателства материалите от административната преписка, както и допълнително представени от ответника по жалбата доказателства за компетентност на органите, издали посочените по-горе разпореждания, както и за компетентност на директора на ТП на НОИ С. – град -

Заповед № 1712/17.08.2015 г. на управителя на НОИ и Заповед № 1015-21-79/16.03.2021 г. на директора на ТП на НОИ – С.-град. Приети са доказателства - задължителни предписания от 07.10.2020 г., с приложени към същите 4 бр. известия за доставяне, протокол от 14.10.2020 г., както и съобщение по чл. 110, ал. 4 от КСО, удостоверяващи посочените в изявлението на юрисконсулт П. обстоятелства. На основание чл.171 ал.5 от АПК, с протоколно определение от 28.10.2021г., съдът е указал на жалбоподателя, че за обстоятелства от значение за делото във връзка с оспорването в жалбата, не сочи доказателства, включително и не сочи обстоятелства, които ще установява с разпита на двама свидетели при режим на довеждане, както и не поставя въпроси във връзка с искането за допускане на съдебна експертиза, включително не сочи и вида на експертизата. Съдът е дал възможност на жалбоподателя в 7-дневен срок от съобщението да посочи обстоятелствата, които ще установява с разпита на двама свидетели при режим на довеждане и да посочи вида на исканата експертиза, както и формулира въпроси към експертизата. Със същото определение съдът е указал на жалбоподателя, че за обстоятелства, установяващи правото му на парично обезщетение за безработица и качеството му на осигурено лице не сочи доказателства, като му е дал възможност да посочи такива, в 7-дневен срок от съобщението. Доказателства от страна на жалбоподателя, съобразно указанията на съда, не са представени в определения срок и до приключване на съдебното дирене.

Предвид изложената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното: Оспореното решение е валидно и допустимо. Издадено е след надлежно сезиране с жалба по реда на чл.117, ал.1 от КСО и от компетентен орган, съгласно чл.117, ал.3 от КСО – Директор на ТП – С. град. Потвърдените с него разпореждания, съобразно представената Заповед № 1015-21-79/16.03.2021г. на директора на ТП на НОИ С. – град също са издадени от компетентен орган, поради което не са нищожни.

Противно на доводите в жалбата, съдът намира че решението отговаря на изискването за мотивираност, съгласно чл.117, ал.3 от КСО. Същото съдържа направените от него при осъществяването контролна дейност фактически установявания и правни изводи. Формулиран е ясен диспозитив. Съдържа информация за реда, срока и органа, пред който подлежи на обжалване. Подробно мотивирани са и издадените разпореждания, потвърдени с оспореното решение.

В производството по административен контрол за законосъобразност не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила, представляващи основание за отмяната му.

Решението е и материално законосъобразно.

Съгласно чл. 10, ал. 1 от КСО, осигуряването възниква от деня, в който лицата започват да упражняват трудова дейност по чл. 4 или чл. 4а, ал. 1 и за който са внесени или дължими осигурителни вноски и продължава до прекратяването ѝ.

С § 1, ал. 1, т. 3 от Допълнителните разпоредби (ДР) на КСО е въведена легалната дефиниция на понятието „осигурено лице" - физическо лице, което извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 и чл. 4а, ал. I, и за което са внесени или дължими осигурителни вноски.

От съдържанието на цитираното определение за „осигурено лице" следва, че едно от условията, на които трябва да отговаря лицето, за да се счита за осигурено, е да извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 от КСО. Наличието на сключен трудов договор, т.е. възникването на трудово

правоотношение, не е единственото и необходимо условие за възникване на осигурително правоотношение, което е основание за изплащане на парично обезщетение, изчислено по данните, подадени по реда на чл. 5, ал. 4. т. 1 от КСО, доколкото не съществува идентичност на трудовото и осигурителното правоотношение. Съгласно разпоредбата на чл. 10 от КСО основанието за възникване на осигурително правоотношение е упражняването на трудова дейност, за която се дължат осигурителни вноски, част от които са за сметка на осигуреното лице. В този смисъл е и установената съдебна практика на ВАС, Шесто отд., напр. - Решение № 211/08.01.2016 г. на ВАС по адм. д. № 3681/2015 г.; Решение № 13316/24.10.2012 г. на ВАС по адм. д. № 7235/2012 г.; Решение № 13914/20.11.2014 г. на ВАС по адм. д. № 9260/2014 г.; Решение № 7164/16.06.2015 г. на ВАС по адм. д. № 9940/2014 г. и др.

При наличието на доказателства за липса на упражнявана от страна на жалбоподателя трудова дейност по регистрирания трудов договор, предвид констатираната липсата на осъществявана търговска дейност от страна на дружеството, съобразно констатациите в Констативен протокол № КВ-5-21-00820643/06.10.2020г., необорени в хода на съдебното производство и заличаването на данните за осигурителен стаж и доход за процесния период на жалбоподателя, обосновано е прието, че не са налице данни същия да е упражнявал трудова дейност по регистрирания трудов договор, за да е възникнало осигуряване по това правоотношение, поради което осигурителни вноски не са били дължими. Констатираните факти и обстоятелства от проверките на компетентните органи сочат, че данните са подадени в регистрите на НАП само с цел придобиване право на ПОБ, изчисляването му в по-висок размер и изплащането му за съответен период от време, и не могат да бъдат приети като доказателства за упражнявана трудова дейност, а само като такива, сочещи евентуално възникнало трудово правоотношение.

Съгласно чл. 114, ал. 2 от КСО, добросъвестно получените суми за осигурителни плащания не подлежат на възстановяване от осигурените лица с изключение на изрично предвидените случаи, при които възстановяването на сумите е без лихва, до изтичането на срока за доброволно изпълнение, като в т. 2 е предвидена и хипотезата, при която след изплащането им са представени нови документи или данни, които имат значение за определяне на правото, размера и срока на изплащане.

Налице е формално сключване на трудов договор с дружеството [фирма] от страна на жалбоподателя, за сравнително кратък срок, с висок осигурителен доход и прекратяване на трудовото правоотношение, на основание чл. 328, ал. 1, т.2 от КТ, с което М. М. е придобил право на ПОБ в по-висок размер, определен по реда на чл. 54 б, ал. 1 от КСО и за срок, определен съобразно продължителността на трудовия му стаж, съгласно чл. 54в, ал. 1 от КСО (разпоредба № 212-00-6513-1/14.11.2017

г. за отпускане на ПОБ).

При безспорната фактическа установеност на липса на търговска дейност на [фирма], ЕИК[ЕИК], за периода от м. юни 2014 г. до м. юни 2020 г., както и при заличени данни по чл.5 ал.4 от КСО по отношение на стажа на жалбоподателя в [фирма], ЕИК[ЕИК]“, обосновано в оспорения акт е прието, че са налице нови доказателства, събрани в резултат от извършените проверки, установяващи, че жалбоподателя не е упражнявал трудова дейност, която е основание за възникване на осигурително правоотношение.

В допълнение, настоящият състав следва да отбележи и следното.

В хода на съдебното производство на жалбоподателя бе дадена възможност да ангажира доказателства в подкрепа на своите доводи, посочени в жалбата. При липсата на безспорни писмени доказателства и с оглед процесуалното поведение на жалбоподателя в хода на административното и настоящето производство по неангажирането на такива, несъмнено следва изводът за липсата на реално осъществена трудова дейност от М. и следователно не е възникнало осигурително правоотношение с произтичащите от него права на обезщетение, т. е. жалбоподателят не попада в кръга на осигурените лица. Поради това настоящия състав намира, че оспорването е недоказано.

С оглед изложеното съдът приема, че оспореното решение, както и потвърдените с него разпореждания, са законосъобразни.

При този изход на спора на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 37 от ЗПП, във връзка с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер на 100 лв., като съдът намира искането за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в максимален размер за неоснователно, предвид липсата на фактическата и правна сложност на делото и като съобрази осъществената юрисконсултска защита.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, III отделение, 6б състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. Б. М. от [населено място], срещу Решение № 1040 - 21 - 567 от 04.06.2021 г. на директора на ТП на НОИ - С. град, с което са потвърдени Разпореждане № 212-00-6513-3 от 21.04.2021г. и Разпореждане № 212-00-6513- 4 от 21.04.2021г., двете издадени от ръководителя на осигуряването за безработица при ТП на НОИ - С. град.

ОСЪЖДА М. Б. М., ЕГН [ЕГН], да заплати на ТП на НОИ С.-град сумата

от 100 (сто) лв., представляваща юрисконсултско възнаграждение.
Решението подлежи на обжалване в 14- дневен срок от съобщаването му,
пред ВАС.

СЪДИЯ: